

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN

PARTİNİN SESİ

Sayı:96
Mayıs
2019

MARKSİST LENİNİST KOMÜNİST PARTİ MERKEZ YAYIN ORGANI

Şan Olsun

MLKP 6. Kongresine!

Tek Yol Devrim Yaşasın Sosyalizm!

İÇİNDEKİLER

MLKP 6. Kongresi Duyuru Ve Çağrısı.....	3
MLKP Programı.....	5
Politik Gelişmeler Ve Devrimci Taktiğimiz.....	16

DEVİRİMİN FEDA BÖLÜĞÜ

ZAFERE YÜRÜYOR!

MLKP

Faşizmi Yeneceğiz!

İşçiler, kadınlar, gençler, emekçi halklarımız!

Sömürücülerin, zenginlerin, zalimlerin, insanı insana kul eden, işçileri, emekçileri, engellileri, çocukları, yaşlıları yoksulluk ve çile dolu bir hayata zincirleyen, adaletsiz ve hayvani kapitalist düzeni saltanatını sürdürüyor. İşçi sınıfının ve ezilenlerin öfkesiyle ve mücadelesiyle yüz yüze gelen bu saltanat, kanlı bir faşist diktatörlükle, sömürgeci savaşıyla, yalana dayalı faşist psikolojik savaşıyla, din istismarıyla ayakta tutulmaya çalışılıyor.

İşçi sınıfının ve ezilenlerin faşizme, sömürgeciliğe, kapitalizme ve erkek egemenliğine karşı, güçlenen, büyüyen mücadelesiyle paniğe kapılan diktatör Erdoğan ve partisi, 20 Temmuz 2015'te faşist saray darbesine girişti. Yeni ve daha öncekileri geride bırakan bir faşist devlet terörü kampanyası ve sömürgeci savaş başlattı. Faşist şeflik rejiminin fiilen kurulduğunu ilan etti. İşçi sınıfının ve ezilenlerin grevleriyle, direnişleriyle, gösterileriyle, barikatlarıyla, devrimci kitle şiddeti ve silahlı savaşıyla kazanılmış söz, basın, toplantı, örgütlenme ve eylem hakkı temelindeki demokratik kazanımları yok etti.

Bu saldırılara karşı geliştirilen direnişi bastırmak için, kitle katliamları dahil her yolu, her yöntemi kullandı. Yüzbinlerce insanı polis merkezlerine götürdü. Hapishaneleri tıka basa doldurdu. İşkence çarklarını işletti. Gözaltında kaybetme saldırıları örgütledi. Rojava'ya işgal saldırısı düzenledi. Polis zorbalığı, kamera cenderesi ve faşist yasalarla, bireysel hak ve özgürlüklerin, yaşam tarzının ve inanç özgürlüğünün tümüyle ortadan kaldırılmasına çalıştı. Saray fermanlarıyla grevleri ve dayanışma eylemlerini yasakladı. Ezilenlerin sesi olmayı amaçlayan derneklerin, kitle örgütlerinin kapısına kilit vurdu. Yalnızca ilerici, devrimci basını kapatmakla, tüm araç gereçlerini ve parasını gasp etmekle kalmadı, burjuva muhalefete ait basın-yayını da susturdu. Radyo ve televizyonları kapattı. Bu aynı dönemde, işsizlik, yoksulluk, iş cinayetleri, kadın cinayetleri, çocuklara yönelik cinsel saldırılar, erkek egemen şiddet ve cinsel suçlar, intiharlar, çeteleşme, uyuşturucu kullanımı birkaç misli arttı. Bütün bunlar olurken tekeli kapitalistler, Erdoğan'ın etrafındaki patronlar ve başta Erdoğan ailesi olmak üzere, AKP'nin dünya malına tapan yöneticileri, burjuva meclis vekilleri ve yöneticileri, servetlerini birkaç misli büyüttüler. İşçilerin, emekçilerin kanıyla beslenerek, boğazlarına kadar lükse ve harama battılar.

Kardeşler!

Tüm bu dönemde, adanmış bir feda bölüğü olarak, en ağır bedelleri ödeme pahasına, özgürlük ve sosyalizm mücadelesini sürdüren, temel devrimci amaçlarına ve 5. Kongresinde işçi sınıfına ve halklarımıza verdiği sözlere sınırsız bağlı kalan MLKP, Suruç katliamında, Ankara Garı katliamında, Rojava'da, Güney Kürdistan'da, Dersim dağlarında, Nurhak kırsalında ve İstanbul'da onlarca üyesinin, taraftarının, gerillasının, genel komutanlık sorumluluğu yürüten kadrosunun şehit düştüğü, onlarcasının ağır ve kalıcı bedensel sonuçlar yaratacak biçimde yaralandığı, yüzlercesinin gözaltı, işkence saldırısına maruz kaldığı, tutsaklık yaşadığı fırtınalı yılların ardından 6. Kongresini topladı.

Yerkürenin dört bir tarafında, onurlu, yeni bir hayat, insani ve özgür bir dünya uğruna yaşamını feda eden kadın ve erkeklerin ölümsüz anılarına saygı duruşu ve Enternasyonal marşıyla 27 Ocak'ta açılan 6. Kongremiz, yoğun bir çalışmanın ardından 8 Şubat 2019'da yine Enternasyonal marşıyla kapandı.

Daha öncekiler gibi, MLKP 6. Kongresi de, diktatörlükle dışı dış bir mücadele içinde, faşist ablukayı yararak toplandı. Faşist rejim bu özel muharebede bir kez daha yenilgiye uğratıldı.

Değişik mücadele cephelerinden delegelerin bir araya gelerek hayat verdiği MLKP 6. Kongresi, partimizin 5. Kongreden sonraki politik, örgütsel, ideolojik ve teorik gelişimini ele aldı. Merkez Komitesinin sunduğu, "Siyasi Ve Örgütsel Çalışma Raporu" üzerine güçlü tartışmalar yürüttü. 5. Kongre kararları ve 5. Kongreden 6. Kongreye değin yaşanan gelişmeler temelinde, Merkez Komitesinin çalışmalarını, partimizin tek tek cephelerinin durumunu ve bütündeki devrimci savaşımını değerlendirdi. Türkiye, Kürdistan ve dünyadaki politik gelişmeleri, Rojava devrimini, emperyalist küreselleşme dönemi kapitalizminin mevcut tablosunu ve tüm bu konularda olayların muhtemel akış yönünü ve alabileceği biçimleri tartışıp sonuçlar çıkardı, görevler belirledi.

6. Kongremiz, hem MLKP'nin sosyalist demokrasi işleyişinin canlı bir ifadesi ve ana yaşam damarlarından biri, hem de partimizin yeni savaşım döneminin hattını ve hedeflerini belirleyen en üst örgütü olarak, devrimci işlevini ve görevlerini başarıyla yerine getirdi. Parti programında ve tüzüğünde, toplumsal maddi gerçeğin Türkiye-Kürdistan ve dünyadaki yeni yönleri ile partinin örgütsel yapısının ihtiyaçlarına, kadın özgürlük mücadelesinde ulaşılan kavrayış düzeyine, Kürdistanlık niteliğine ve adımlarına cevap veren değişiklikler yaptı.

Yeni Merkez Komitesini seçen 6. Kongre, partimizin örgütsel yapısındaki Genel Sekreterlik kurumunun yerini, Eş Başkanlık kurumunun almasına karar verdi.

İşçiler, kadınlar, gençler, sanatçılar, aydınlar, yoksullar, kent ve köy emekçileri!

MLKP, 6. Kongresi, geride kalan yıllardaki başarı ve kazanımlarımızdan, aynı dönemdeki yetersizlik ve başarısızlıklarımızdan hareketle oluşturulan değerlendirme ve perspektiflere dayanarak, partimiz için, tüm araç ve biçimlerin birbirini bütünleyecek tarzda kullanılacağı bir mücadeleyle, Türkiye ve Kürdistan'daki savaşımı büyütme, bölge devrimi kapsamındaki çalışmaları ileri taşıma ve enternasyonalist eylemi güçlendirme kapsamlı bir dizi siyasi ve örgütsel görev belirledi. MLKP, en yüksek örgütünün karar ve perspektiflerine hayat kazandırmada, önüne çıkacak sorunlarda parti çizgisinde çözümler üretmede duraksamayacak, bir başka ifadeyle işçi sınıfının ve ezilenlerin demokratik ve devrimci savaşımının öncü gücü ve feda bölüğü olarak ilerlemek için tüm güç ve yeteneklerini seferber edecektir.

Bu, ölümsüzlerimize, işçi sınıfı ve ezilenlere sözümüzdür. 6. Kongre kararlarına yaşam kazandırma mücadelesinde Kürdistan'da atılan ilk adımların öncüsü ve yeni dönemin ilk şehidi olarak bayraklaşan Parti Merkez Komitemizin üyesi Baran Serhat yoldaş bu sözün simgesi olarak savaşımımıza kılavuzluk edecektir.

Kardeşler!

Partimizin 6. Kongresi, işçileri, kadınları, gençleri, Türk, Kürt, Arap, Laz, Çerkes, Ermeni, Gürcü, Rum, Süryani, Keldani, Boşnak, Pomak, Türkmen ve Roman emekçilerini, yoksulları, Alevileri, Nusayrileri, antikapitalist Müslümanları, aydınları, sanatçıları, lgbti+'leri, faşist şeflik rejimine ve inkarcı sömürgeciliğe karşı, özgürlük, adalet ve halklara eşitlik mücadelesini yükseltmeye, onurunu bayraklaştırmaya, işsizliğe, yoksulluğa, iş cinayetlerine, kadın cinayetlerine, çocukların cinsel istismarına, doğanın tahrip edilmesine ve sömürgeci savaşa barikat olmaya çağırır.

MLKP, tüm bu mücadelelerde öncü bir konumlanış içinde olacak, büyüyen bir feda ruhuyla savaşıacaktır. MLKP saflarında birleşerek, çalışmalarına omuz vererek, partimizi mali ve askeri bakımdan güçlendirecek destekler sunarak, halk düşmanlarından hesap sorulmasına katkıda bulunacak bilgiler aktararak, ölümsüzlerimize sahip çıkarak, tutsaklarla ve gazilerle dayanışmayı artırarak, faşist şeflik rejimini, sömürgeciliği ve erkek egemen kapitalist sömürü düzenini yıkmaya savaşımını büyütelim. Emperyalist küreselleşme cephesini yaracak bir devrimle, dünya işçi sınıfına ve ezilenlerine yürünecek bir yol açalım.

Kahrolsun Faşist Şeflik Rejimi!

Kahrolsun Kapitalist Sömürü Düzeni!

Kahrolsun İnkarcı Sömürgecilik!

Kahrolsun Emperyalist Küreselleşme Saldırısı Ve Barbarlığı!

Tek Yol Devrim Yaşasın Sosyalizm!

Yaşasın İşçi Emekçi Halk Cumhuriyetleri Birliği!

Yaşasın Dünya Devrimi!

26 Nisan 2019

MLKP Merkez Komitesi

MLKP Programı

1. BÖLÜM

KAPİTALİZM

1- Feodal bağlardan kopmuş, üretim ve geçim aracı sahibi olmayan özgür işçinin ortaya çıkması sermayenin tarihsel varoluş koşuludur. Sermaye birikimi, işçinin fazla emek zamanına kapitalist tarafından el konulması ile gerçekleşir. Sermaye birikiminin egemen olduğu yerde emek-sermaye karşıtlığı belirleyici çelişki haline gelir.

2- Sermaye girdiği her yerde eski üretim ilişkilerini çözerek kendine bağımlı hale getirir, süreç içinde onları tasfiye eder. En sonunda, kendisinden başka üretim ilişkisi bırakmaz; üretim araçları üzerindeki her türlü mülkiyeti sermayeye, bütün üretimi meta üretimine ve her türlü emeği ücretli emeğe dönüştürmek sermayenin tarihsel eğilimidir.

3- Sermaye üretim süreci iki aşamadan oluşur. İlki, meta üretimi sürecinde işçinin fazla emek zamanına el konulması ile oluşan artıdeğer üretimidir; ikincisi, metaların satışı ile artıdeğerin kara dönüştürülmesidir. Üretim alanında patronlar işçiyi sömürür, piyasada ise artı-kar rekabetine tutuşan patronlar birbirini soyar.

4- Sermaye rekabet içinde yoğunlaşır ve merkezileşir, daha büyükler daha küçükleri yutar. Ulusal ve dünyasal çapta tekeller ortaya çıkar. Sermaye birikimi arttıkça sermayenin dünyaya yayılma hızı artar. Dünya piyasası yaratmak sermayenin başlıca içsel eğilimlerinden biridir. Kapitalist ülkeler ve tekeller arasındaki ekonomik rekabet işgalci ve sömürgeci paylaşım savaşlarıyla en üst siyasal biçime dönüşür. Savaşlar sermaye rekabetinin kaçınılmaz sonucudur.

5- Kapitalist üretim biçimi altında işçinin fazla emek zamanına kapitalist tarafından el konulması servetin başlıca kaynağıdır. Yedek sanayi ordusunun yaratılması ve üretilmesi, kronik işsizliğin ortaya çıkması, işçinin, özellikle kadın ve çocuk işgücünün vahşice sömürülmesi, küçük üreticilerden başlayarak giderek daha büyüklerin mülksüzleştirilmesi, finansal araçlarla başkasının birikimine el konulması bu servet edinmenin varlık biçimidir. Bir yandan işsizlik, yoksulluk ve mülksüzlüğün büyümesi, diğer yandan zenginliğin küçük bir azınlığın elinde toplanması sermaye birikiminin doğasıdır.

6- Kapitalizm, işçileri ve diğer emekçileri yalnızca sömürüye ve yoksulluğa mahkum etmekle kalmaz, onları toplumsal, entelektüel çürüme ve yabancılaşmayla karşı karşıya bırakır.

7- Üretimin plansız ve anarşik gelişmesi ve doğrudan üreticilerin alım gücünün sınırlı olması, kapitalizmi belirli aralıklarla derinden sarsan aşırı üretim bunalımlarına yol açar. Sermaye her krizden daha yoğunlaşmış ve merkezileşmiş olarak çıkar. Bu krizlerden bazıları büyük devrevi krizler halinde ortaya çıkarak kapitalist üretim biçimindeki niteliksel değişimlere kaynaklık eder. Serbest rekabetçi kapitalizm emperyalizme, emperyalizm de emperyalist küreselleşme aşamasına varır.

8- Toplumsal emeğin üretici güçlerindeki gelişme, sermayenin tarihsel işlevi ve varoluş koşuludur. Sermaye tekeli, kendisiyle birlikte ve kendi egemenliği altında fışkırp boy atan üretim tarzının ayak bağı olur. Üretim araçlarının merkezileşmesi ve emeğin toplumsallaşması, en sonunda, bunların kapitalist kabuklarıyla bağdaşmadıkları bir noktaya ulaşır. Üretimde sürekli devrim gerçekleşmez olur. Sermaye, emeğin toplumsal üretim güçlerini geliştirmek yerine, onun önünde aşılması gereken bir engel haline gelir. Bu onun varoluşsal krizinin nesnel temelidir. Böylece kabuk parçalanır. Kapitalist üretim bir doğa yasasının kaçınılmaz zorunluluğu ile kendi yadsımasını doğurur.

9- Sermaye yeni toplumun maddi güçlerini kendi eliyle yaratır, ama bu güçlerin serbestçe gelişimi için sermayenin ortadan kaldırılması gerekir.

10- Kendi yok oluşunun maddi koşullarını yaratan kapitalizmi mezara gömmeye görevi, ücretli köleler sınıfını oluşturan proletaryanın omzundadır. Komünist hareket, üretimin toplumsal karakteriyle üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki çelişmeyi çözmeye yönelik işçi sınıfı hareketinin bilinçli ve bilimsel sosyalizmin teorisiyle aydınlatılmış anlatımıdır.

CİNSİYETÇİ TOPLUM, ERKEK EGEMENLİĞİ VE KADIN DEVRİMİ

11- Kadın cinsin erkek cins tarafından tahakküm altına alınması ve köleleştirilmesi, özel mülkiyetin doğuşuyla birlikte tarih sahnesine çıkan ilk sınıf çatışmasıdır. Cinsiyetçi toplum, ataerkil toplumsal

düzen ve kölelik sisteminin organik bir bütünlük oluşturarak cinsel ve sınıfsal ezilmişliğin ekonomik, politik ve ideolojik kurumlarını yaratmasıyla ortaya çıkar. Bu yapı, tarihsel gelişim içinde heteroseksist nitelik de kazanır.

12- Sermaye düzeninde, cinsler arasındaki bütün ilişkiler toplumsallaşmış ölçekte kurulur. Kadın emeği ve bedeni üzerindeki erkek tasarrufu toplumsallaşır. Erkek iktidarı evsel köleliğe dayalı burjuva aile temelinde bütün toplum örgütlenmesine içkin olduğu gibi, kadınlar sermaye ile hem işgücü metası, hem cinsel meta olarak dolaysız ilişkiye girer. Kadın, ev emekçisi ve ücretli işçi olarak sömürülür, bedeni genel bir meta ve genel bir sermaye yatırım alanı haline gelir.

13- Kapitalizmle erkek egemenliğinin birliği çelişkili bir birliktir. Üretimin toplumsal karakteri ile mülkiyetin özel karakteri arasındaki çelişkinin birinci ucu kadın cinsini işgücü ve meta olarak toplumsal yaşamın içine iterken, ikinci ucu da eve bağımlı konumunu süreklileştirir. Toplamda bu çelişki, erkek egemenliğinin ortadan kaldırılmasının nesnel ve öznel koşullarını güçlendirir.

14- Kadın kurtuluşu, öncelikle erkek egemenliğinin sermaye düzenindeki maddi toplumsal dayanaklarının ortadan kaldırılmasını gerektirir. Bu, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete ve buna dayalı siyasi-ekonomik-askeri-ideolojik kurumsal yapı olan burjuva devlete denk düşer. Burjuva devlet, ev içinde ve dışındaki cinsiyetçi sömürünün sürdürülmesinin güvencesi olan erkek egemen şiddetin, zorun kurumsallaşmış halidir.

15- Kadın devrimi, kadın kurtuluşunun devrimci programıdır. Kadın devrimi, erkek egemen burjuva devletin tasfiyesiyle, sosyalizmi hedefleyen bir toplumsal devrimle ve sosyalizmle kesişir. Serüveni ancak komünizmde son bulur. Ezilen cins ile ezilen sınıfın toplumsal devrimi, birleşik bir devrim karakteri taşır.

16- Ezilen ve ezen cinsler kendi içlerinde antagonist sınıflara bölünür. Bu durum, özel mülkiyetin tasfiyesi zorunluluğu karşısında, proleter erkeğin kaderi ile, cinsel baskı altında tuttuğu kadın cinsin özgürlük mücadelesini, gerek sınıf birliği zemininde, gerekse bir ittifak kuvveti olarak ortaklaştırır.

17- Kadın cinsi, toplumsal devrim içinde, hem bu toplumsal devrimden çıkarı olan sınıf ve tabakaların bileşeni olarak o sınıflar adına; hem de, cins olarak bu devrimden çıkarı olan kendi başına bir toplumsal dinamik olarak, cinsi adına konumlanır. Ezilen cins ile ezilen sınıfın ilişkisi, ittifak ve içindelik biçiminde, ikili bir karakter taşır. Cins mücadelesi bu ittifakın içerisinde ideolojik ve politik mücadeleler biçiminde sürer.

EMPERYALİZM

18- Ondokuzuncu yüzyılın sonlarından başlayarak serbest rekabetçi kapitalizm yerini tekelsel kapitalizme bırakma sürecine girdi. Banka sermayesi ile sanayi sermayesinin kaynaştığı, sermaye ihracının meta ihracının önüne geçtiği, belirleyici üretim araçlarının tekellerin elinde toplanmaya başladığı ve dünyanın pazarlar ve nüfuz alanları için kıyasıya yarışan tekel grupları ve emperyalist devletler arasında paylaşıldığı bu dönem, emperyalizm çağıydı.

19- Kapitalizmin eşitsiz gelişme yasasının emperyalizm döneminde çok daha belirgin hale gelmesi ve emperyalizmin, ulusal ekonomileri, dünya emperyalizm zincirinin birer halkası durumuna getirmesi, emperyalist zincirin en zayıf halkasından kırılması yoluyla, tek tek ülkelerde proleter devrimleri ve sosyalizmin kuruluşunu olanaklı kıldı.

20- Emperyalizm çağında emperyalist devletlerin ve mali sermaye gruplarının kendi aralarındaki, metropol ülkeler başta olmak üzere tüm dünyada burjuvazi ile proletarya arasındaki ve emperyalistlerle sömürge ve bağımlı ülkelerin ezilen ulusları ve halkları arasındaki çelişmeler keskinleşti. Kapitalizmin çelişmelerinin ileri derecede keskinleşmesinin sonucu, emperyalistler arası savaşların, proletaryanın burjuvaziye karşı sosyalist devriminin ve sömürge, yarı-sömürge ülke halklarının ulusal kurtuluş savaşlarının ve antiemperyalist demokratik devrimlerin patlak vermesi oldu. Emperyalizm çağı aynı zamanda gelişmesinin son aşamasına varmış olan kapitalizmin ölüm çağı, proleter devrimleri çağıdır.

21- Uluslararası tekellerin ve bunların en büyükleri olan dünya tekellerinin üretim, ticaret ve sermaye ihracında, bütünleşik dünya pazarı üzerinde tam hakimiyet kurmasıyla karakterize olan, üretim sürecinin de küreselleştiği, spekülatif sermayenin toplam sermaye hareketi içinde belirgin konum kazandığı, uluslararası tekellerin ve emperyalist devletlerin dünya pazarı üzerinde şiddetli bir rekabete giriştikleri ve bu rekabet temelinde dünyayı yeniden paylaşma mücadelesine giriştikleri, yeni sömürgeciliğin, daha ağır bir boyunduruk biçimi mali-ekonomik sömürgeciliğe dönüştürüldüğü

bugün, bu ayırt edici özellikleriyle dünya kapitalizmi emperyalizmin bir evresine, emperyalist küreselleşme evresine ulaşmıştır.

PROLETER DEVRİM VE GERİYE DÖNÜŞLER

22- 1917'de Rusya'da gerçekleşen Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'yle proleter dünya devrimler çağı açıldı. Dünyanın altıda birinde burjuvazinin egemenliğine son veren ve kapitalist-emperyalist sisteme ağır bir darbe indiren bu devrim, dünyayı iki ayrı ve karşıt sisteme ayırdı. Emperyalizm, sınıf mücadelesinin şiddetlendiği bu aşamada dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarına karşı finans kapitalin en gerici, en şoven, en emperyalist açık terörcü diktatörlüğü ve son egemenlik biçimi olarak faşist diktatörlüğü devreye soktu.

23- Emperyalistler arası bir çatışma olarak başlayan İkinci Dünya Savaşı ise, Sovyetler Birliği'nin önderlik ettiği Avrupa ve Asya halklarının faşist bloka karşı görkemli zaferiyle sonuçlandı. Bu savaşın bitiminde güçler dengesi önemli ölçüde demokrasi ve sosyalizm güçlerinden yana değişti ve sosyalist bir kamp oluştu. Savaşın fiziki yıkıma uğramadan çıkan Amerikan emperyalizmi, sömürücü dünyanın jandarması haline geldi, Soğuk Savaş başlattı.

24- İkinci Dünya Savaşı'nı izleyen dönemde sermayenin yoğunlaşması, merkezileşmesi ve uluslararasılaşması daha ileri boyutlara vardı; bilimdeki gelişme, teknolojiye sıçramalar yarattı. Çok uluslu şirketler ve dev tekeli birlikler yerküreyi birer ahtapot gibi saracak güce ve yaygınlığa ulaştılar. Tekelci devlet kapitalizmi devasa boyutlara vardı. Sosyalist kampın oluşumuyla emperyalist dünya pazarının fiziki daralmasına karşın, emperyalist paylaşım savaşının yol açtığı korkunç yıkım sonrasında emperyalist pazarın talep artışıyla muazzam boyutlarda gelişmesi sonucu, 1960'ların sonlarına değin metropol ülkelerde kapitalizm, görece sakin bir büyüme süreci yaşadı. Bu, komünist ve işçi hareketinde reformizm ve revizyonizmin güçlenmesi için uygun bir zemin oluşturdu.

25- Aynı dönemde eski sömürgelerin büyük çoğunluğu, sosyalist kampın etkin desteğiyle gelişen ezilen halkların ve ulusların mücadelesi sonucu yeni (yarı) sömürgelere dönüştüler. Eski tip sömürgecilik çöktü. Yeni sömürgelerde emperyalizme bağımlı kapitalizmin gelişmesine bağlı olarak işçi sınıfının nicel ve nitel ağırlığı giderek arttı. Bu durum, proletaryanın, antiemperyalist demokratik devrimde hegemonyasını kurmasının ve devrimin demokratik aşamasından sosyalist aşamasına kesintisiz geçişin olanaklarını arttırdı.

26- Emperyalistler '50'ler sonrası hızla silahlandılar, ekonominin askerileştirilmesi daha da belirginleşti, bizzat emperyalistlerin yönlendirmesiyle yerel ve bölgesel gerici savaşların sayısında bir patlama yaşandı; öyle ki, bu savaşlarda ölen insanların sayısı 1. ve 2. paylaşım savaşlarında ölenlerin sayısını geride bıraktı. Aynı süreçte doğal ve tarihi çevrenin yıkımı da alabildiğine hızlandı.

27- 1956'da Sovyetler Birliği'nde yaşanan karşıdevrimin uluslararası devrim cephesine yönelttiği saldırıya karşın 1960'lı ve '70'li yıllar özellikle Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının devrimci kurtuluş savaşlarının görkemli zaferler kazandığı bir dönem oldu. Ancak '80'li yıllar devrim dalgasının dünya çapında alçaldığına tanıklık etti.

28- 1956'da Sovyetler Birliği'nde iktidarı ele geçiren modern revizyonistler, sosyalizmi yıkmak, kapitalizmi yeniden kurma sürecini başlattılar. Kruşçev'le başlayıp Brejnev yönetimiyle süren karşıdevrim, Sovyetler Birliği'ni, tekeli devlet kapitalizminin egemen olduğu sosyal emperyalist bir ülke haline getirdi. Proletarya diktatörlüğünün yerine bürokrat burjuvazinin diktatörlüğü kuruldu.

29- Sovyetler Birliği'nde meydana gelen karşıdevrim, dünya komünist hareketini yıkıma uğrattı. Pek çok komünist partisi ihanet safında yer aldı. Arnavutluk dışındaki sosyalist ya da kesintisiz devrim yoluyla sosyalizme yönelmiş ülkeler, kapitalist restorasyon yolunu tuttular. Sosyalist kamp dağıldı. Modern revizyonizme cepheden tavır alan AEP, uluslararası komünist hareketin başında yer aldı.

30- Marksist-leninist teori, emperyalist kuşatma şartlarında sosyalist bir ülkede geriye dönüşü olanaklı görmüş; emperyalist saldırı, içteki karşıdevrimci ayaklanma ve partideki beyaz ihanet bunun nedenleri ve yolları olarak vurgulanmıştı. Sovyetler Birliği'ndeki karşıdevrim partideki bürokratik yozlaşma ve ihanet yoluyla gerçekleşti.

31- 1980'lerin sonunda önderliğini Sovyetler Birliği'nin yaptığı revizyonist kamp çöktü ve bunu Sovyetler Birliği'nin dağılması izledi. Dünya burjuvazisi bu durumu azgın bir ideolojik saldırı fırsatı haline getirdi ve tüm imkanlarıyla "sosyalizm"i "öldü"ğü propagandası için kullandı. Bütün bu gelişmelerin ve emperyalist faaliyetin doğrudan bir parçası olarak sosyalizmin çetin mevzisi

Arnavutluk'ta da tasfiyecilik yoluyla geriye dönüş yaşandı. AEP, iktidarı emperyalizmin işbirlikçilerine ikram etti. Arnavutluk'ta başta yığınsal tepkiler ortaya çıktı; ne var ki, partideki ve özel olarak da önderlikteki komünistlerin bir iç savaşı göze alamaması, işçi ve emekçilerin devrimci şiddeti yoluyla karşıdevrimin püskürtülmesi için bir direnişin örgütlenmesini engelledi.

32- Bütün bu olumsuz gelişmelere karşın uluslararası üretim ve dağıtımın muazzam boyutlara vardığı, işçi sınıfının toplumsal örgütlenmesinin ilerlediği, eğitim ve kültürel seviyesinin yükseldiği, bunalım öğelerinin daha derin ve keskin biriktiği günümüz dünyasında insanlık, sosyalizme ve komünizme nesnel olarak daha yakındır. Bilimsel teknik devrimle demokrasi ve refah sağlandığı demagojilerine karşın kapitalizm, insanlığa, savaştan, açlıktan, yoksulluktan, saldırgan ulusalcılıktan, faşizmden, üretici güçlerin ölçsüzce yıkımından, toplumsal ve zihinsel çürümeden, ekolojik yıkımdan, insanın doğaya yabancılaşmasından başka bir şey vermedi ve veremez. İnsanlık yok oluşu kabul etmeyecek, sosyalizme yönelecektir.

33- Devrim, emperyalist zincirin en zayıf halka ya da halkalarında patlak verebileceği gibi, emperyalist kapitalizmin günümüzde ulaştığı düzey, bölge devrimleri olanağını da yaratmıştır. Aynı durum, tek tek ülke devrimlerinin bölge devrimlerine ve dünya devrimi dalgalarına dönüşmesinin nesnel koşullarını olgunlaştırmakta, birçok ülkede birbirini tetikleyen devrimler olasılığını güçlendirmektedir.

34- Emperyalist küreselleşme evresinde proletaryanın safları genişlemiş, enternasyonal kimliğinin maddi zemini güçlenmiş, kol ve kafa emeğinin toplumsal konumları arasındaki fark zayıflamış, proletarya ile nüfusun hızla mülksüzleşerek varoluş imkanları giderek tükenen proleter olmayan ezilen ve sömürülen emekçi katmanları birbirlerine daha fazla yakınlaşmış, işçi sınıfının diğer ezilenleri kendi programı etrafında birleştirme olanakları güçlenmiştir.

35- Emperyalist küreselleşme evresinde, kadını toplumsal yaşamın içine çeken üretimin toplumsal karakteri ile eve bağımlı konumunu pekiştiren mülkiyetin özel karakteri arasındaki çelişkinin derinleşmesine bağlı olarak cins çelişkisi keskinleşmiş, bu durum kadın cinsin ayaklanmasının ve kadın devriminin nesnel zeminini oluşturmuştur. Kadının ucuz işgücü olarak sömürsü katmerlenmiş, kadın işçiler nicelik olarak büyümüş, cinsiyetçi sömürü ile artıdeğer sömürsü arasındaki ilişki pekişmiş, sermaye üretimi ev eksenli güvencesiz sömürü temelinde ev içine taşınarak evsel kölelikle kaynaşmış, seks endüstrisi küreselleşmiştir. Bu zeminde, 21. yüzyıl, bir kadın devrimleri çağı olarak başlamıştır. Toplumsal bir kuvvet halini alan lgbti+'lar kadın devriminin önemli bir ittifak gücü haline gelmiştir.

36- Emperyalist küreselleşme evresinde kapitalizmin doğa üzerindeki yıkıcı etkileri, insan ve canlı yaşamını varlık-yokluk tehdidiyle karşı karşıya bırakan bir ekolojik kriz düzeyine ulaşmıştır. Ekolojik yıkıma karşı mücadeleler sınıf mücadelelerinin önemli konulardan biri haline gelmiştir.

37- Bugün, proleter dünya devriminin nesnel koşulları ile öznel koşulları arasındaki uçurumun doldurulması ve her ülkede işçi sınıfının komünist öncü müfrezelerinin oluşturulup pekiştirilmesi, yaşamsal bir önem taşıyor. Bu görevin yerine getirilmesi, burjuvazinin ideolojik saldırıları ve modern revizyonizmin yeni biçimlerinin yanı sıra maoizm, troçkizm ve her renkten revizyonizme karşı kararlı ve uzlaşmaz ideolojik savaşımdan geçmektedir.

II. BÖLÜM

KOMÜNİZM VE KOMÜNİZME GEÇİŞ

38- Komünist hareketin sonal amacı, bayrağında herkesten yeteneğine göre, herkese gereksinmesine göre ilkesi yazan komünizmdir. Komünist toplumda sınıflar bütünüyle ortadan kaldırılmış, insanların işbölümüne köleleştirici bağımlılığı sona erdirilmiş, kadın ve erkek arasındaki tarihsel işbölümü aşılmış, heteroseksizm sonlanmış, kafa emeği ile kol emeği ve kent ile kır arasındaki karşıtlıklar silinmiş, kültür herkesin ortak malı haline gelmiş, çalışma bir zevke ve yaşamın başlıca gereksinimine dönüşmüştür. Toplumun sınıflara bölünmesi temeli üzerinde yükselen devlet ortadan kalkmış, tarihten gelme ulusal eşitsizlikler aşılmış, toplum üyeleri arasında gerçek eşitlik sağlanmıştır. Komünizm bir dünya sistemidir, kapitalist kuşatmanın yerini sosyalist kuşatmaya bırakmasıyla gerçekleşir.

39- Proletaryanın burjuvaziye karşı uzlaşmaz savaşımının kaçınılmaz ürünü ve komünizmin alt evresi olan sosyalizm, kapitalizmden sınıfsız topluma geçişe denk düşen bir devrimci dönüşümler

dönemidir. Ezilen cinsin özgürleşmesinin toplumsal temellerini atan sosyalizm, bir kadın devrimi olarak da gelişir. Sosyalizm, rahminden doğduğu kapitalist toplumun doğum izlerini taşır. Sosyalizm, herkesten yeteneğine göre, herkese emeğine göre ilkesini uygular. Proletarya burjuva devlet aygıtını kitlelerin devrimci silahlı savaşıyla yıkar; kendi diktatörlüğünü kurar, belirleyici üretim araçlarını eline geçirerek sosyalizmin inşasına girişir. Kitlelerin artan maddi ve kültürel gereksinimlerinin azami derecede tatmini sosyalizmin temel ekonomik yasasıdır.

40- Sosyalizm döneminde burjuvazi ile proletarya, kapitalist yol ile sosyalist yol, erkek egemenliği ile kadın özgürlüğü arasında yaşamın her alanında sert, karmaşık ve uzun süreli bir savaşım sürer. Proletarya bu savaşım sürecinde bütün emekçileri kendi çevresinde toplayarak sömürücü sınıf kalıntıları ve onların dış destekçilerinin tüm karşıdevrimci girişimlerini bastırır.

41- İşçiler ve diğer emekçiler için en geniş demokrasi, devrilmiş sömürücü sınıflar ve kalıntıları için en sert diktatörlük olan proletarya diktatörlüğü, sosyalist demokrasidir. Geniş emekçi kitleleri, özel bir çabayla emekçi kadınları adım adım devletin yönetimine, sosyalizmin ekonomik inşasına ve yeni insanın yaratılmasına katan proletarya diktatörlüğü, burjuvazi ve gericilikle savaşmanın, sosyalizmden kapitalizme dönüşü önlemenin tek ve en güvenilir aracıdır.

42- Proletarya diktatörlüğü sisteminde iktidar organları Sovyetlerdir. Sovyet sistemi, üretim ve bölge esasına dayanır, yasama ve yürütmeyi birleştirir. Emekçileri kendi temsilcilerini doğrudan seçme, denetleme ve her an görevden alma hakkıyla donatan, devlet yöneticilerinin ücretlerini ortalama işçi ücreti düzeyiyle sınırlandırarak bürokrasiye ezici bir darbe indiren ve çoğunluğun azınlık üzerindeki diktatörlüğü olan Sovyet sistemi, en demokratik burjuva cumhuriyetinden bin kez daha demokratiktir.

43- Proletarya diktatörlüğü, devletten devletsizliğe geçiş sürecidir. Proletarya, bu diktatörlüğü ancak iktidarı başka hiçbir sınıfla paylaşmıyorsa ve marksizm-leninizme sınıksız sarılan bir komünist partisi tarafından yönetiliyorsa sürdürebilir.

44- Sosyalizm koşullarında kapitalizme geri dönüş tehlikesi vardır, ancak bu bir yazgı değildir. Proletarya diktatörlüğü ve komünist partisi, emperyalist komplolara karşı uyanıklığı arttırarak, Sovyet iktidarını sürekli sağlamlaştırarak, kitleleri komünizm ruhuyla eğiterek, kadınların eşit temsiliyetini sağlayarak, kadın öncülüğünde parti saflarında ve devlet organlarında erkek egemenliğine karşı sistematik bir mücadele yürütülmesine dayanarak, sosyalist demokrasiyi ve kitle inisiyatifini geliştirerek, kitlelerin artan maddi ve tinsel gereksinimlerini karşılayarak, ayrıcalıklı bir katmanın doğmasını önleyebilir ve komünizme doğru kesintisiz yürüyüşü güvence altına alabilir.

III. BÖLÜM

DEVİRİMİN İLK ADIMI

45- Türkiye ve Kürdistan devrimi, bölgesel devrim koşulları içerisinde, Türkiye/Kuzey Kürdistan birleşik devrimi, Kürdistan'ın kendi başına kurtuluşu ve Kürdistan'ın diğer üç parçasının İran, Suriye ve Irak devrimlerine bağlı birleşik devrimler biçiminde gelişimi olasılıkları taşır.

Komünist hareket, bu devrimci gelişim olasılıklarının bütününü gözeterek mücadele eder. Bu gelişimi Ortadoğu bölge devriminin parçası olarak görür.

Ortadoğu, Balkanlar ve Kafkasya'da bölgesel demokratik ya da sosyalist federasyonlar kurulması için çalışır.

A) Türkiye/Kuzey Kürdistan

46- Emperyalizmin mali-ekonomik sömürgeci olan, Kuzey Kürdistan'ı sömürgeci boyunduruk altında tutan çok uluslu Türkiye, sermaye oligarşisinin egemen olduğu, emek-sermaye çelişmesinin belirleyici hale geldiği, küçük meta ekonomisinin halen yaygın bulunsu bile hızla çözülmekte olduğu, kırsal iktisadi yaşamda öneminin azaldığı, cinsiyet eşitliğinin asgari siyasi, hukuki, ekonomik ve toplumsal koşullarının oluşmadığı, orta düzeyde gelişmiş kapitalist bir ülkedir.

Bu ekonomik yapı üzerindeki sınıfsal şekillenme şöyledir:

İşçi Sınıfı: İşçi sınıfının safları, hizmet ve zihin emekçileri ile emekçi memurların ana gövdelerini kapsar hale gelmiş, bu durum, belli başlı sanayi şehirlerinde toplanmış bulunan işçi sınıfını nicel olarak toplam aktif nüfusun büyük çoğunluğunu oluşturan sınıf haline getirmiştir.

Proletarya, devrimin politik önderliğini üstlenebilecek, küçük burjuvaziye önderliğini yürüttüğü ittifak içinde tutabilecek ve kesintisiz biçimde sosyalizme geçebilecek güç ve yeteneğe sahiptir.

Ekonomik, siyasi veya toplumsal olarak ezilen sınıf, cins, ulus, ulusal topluluk ve inanç topluluklarıyla birlikte politik özgürlükten yoksunluğun acısını çeken ve demokrasi mücadelesine önderlik ederek, kendini sosyalizmi kurmaya hazırlamak göreviyle yüz yüze olan Türkiye ve Kuzey Kürdistan işçi sınıfı, devrimin temel ve önder gücüdür.

Yarı Proletarya: Ana gövdesini kent yoksullarının ve yoksul köylülüğün oluşturduğu, geçimlerini sağlayabilmek için işgüçlerini sık sık satmalarıyla karakterize olan; proletarya ile küçük burjuvazi arasında yer alan yarı proletarya, Türkiye'de önemli bir yer tutmaktadır. Yarı proletarya, demokratik devrimde olduğu gibi, sosyalizme kesintisiz geçişte de işçi sınıfının başlıca ve en güvenilir müttefiki ve dayanağıdır.

Küçük Burjuvazi: Küçük toprak ve işyeri sahipleri, zanaatkarlar, serbest meslek sahipleri vb.den oluşan küçük burjuvazi, işçi sınıfının ardından aktif nüfusun en kalabalık kesimini oluşturur. Emperyalizmin küreselleşme aşamasında sermayenin merkezileşmesi ve yoğunlaşmasının ulaştığı devasa boyut ve Türkiye'nin bir mali-ekonomik sömürgeye dönüşerek dünya tekellerinin egemen olduğu dünya pazarına entegre olması koşullarında, küçük burjuvazinin mülksüzleşmesi, yoksullaşması ve erimesi süreci hızlanmıştır. Kapitalist üretim ilişkileri altında varoluş imkanları giderek tükenen bu tabakanın eriyen büyük bölümünün sınıf çıkarı işçi sınıfının çıkarları ile örtüşmektedir.

Küçük burjuvazinin hala ayakta olan kesimi ise hem emekçi hem mülk sahibi olması nedeniyle yalpalayan bir karaktere sahiptir. Sürekli güç kaybetmesine karşın toplumdaki ağırlığını kısmen koruyan küçük burjuvazi, emperyalist tekellerin ve işbirlikçisi sermaye oligarşisinin ekonomik sömürsü ve faşist diktatörlüğün siyasi baskısı altındadır. Bu nedenle o, güçlü bir devrimci potansiyel taşımaktadır. Giderek zayıflasa da devrimimizin temel güçlerinden biri olan kentin ve kırsal küçük burjuvazisi, demokratik devrim boyunca proletaryanın stratejik müttefikidir. Proletarya devrimin ilk adımında kurulacak iktidarı bu sınıfla paylaşmayı kabul eder. Kesintisiz geçiş sürecinde ise proletarya küçük burjuvaziye tarafsızlaştırma ve olanaklı olduğu ölçüde kazanma politikası izler.

Orta Burjuvazi: Orta burjuvazi şehirlerde işbirlikçi tekellerin dışındaki orta ölçekli işletme sahiplerinden ve kırsal zengin köylülüğünden oluşur. Emperyalist küreselleşme koşullarında bu sınıf bağımsız niteliğini giderek yitirmekte, emperyalist tekellerin ve işbirlikçi sermaye oligarşisinin hakim olduğu pazara onlara bağlı olarak girebilmekte, artıdeğer üretimi ve gerçekleşmesinde önemli bir yeri olsa da artıdeğer paylaşımındaki payı azalmaktadır.

Sömürücü bir sınıf olan orta burjuvazi, bir yandan emperyalist tekellere ve sermaye oligarşisine muhtaç ve onlarsız yaşayamazken, diğer yandan bu bağımlılığı esnetme ve kar payını artırma arayışındadır. Bu nedenle, emperyalist küreselleşmeciler liberalizm ile onu sınırlama çabası arasında gidip gelmektedir. Bu ikincisi yer yer emperyalist küreselleşme saldırılarından muzdarip emekçi sınıfların öfkesini de arkalayan gerici-faşist bir siyasi eğilim olarak gelişmektedir.

Şehirlerde varlığı tekellerin varlığına çok güçlü bir biçimde bağlı olan ve proletaryadan, onun önderliğinde, hegemonyasında gerçekleşecek bir devrimden derin bir korku duyan orta burjuvazi karşıdevrimci bir sınıftır.

Proletarya, demokratik devrim sürecinde, başlıca uzlaştırıcı toplumsal güç olan bu sınıfı yalıtma politikası izler. Orta burjuvazinin devrime karşı silahlı direniş içinde olan kesimlerini ezer ve mülklerine el koyar.

Buna karşın, ulusal sorun nedeniyle Kuzey Kürdistan'da orta burjuvazi, farklı bir rol oynama potansiyeli taşımaktadır. Söz konusu sınıfın ulusal mücadeleyi destekleyen kesimleriyle taktik ittifaklar olanaklıdır.

İşbirlikçi Tekelci Burjuvazi: Emperyalizmin işbirlikçisi olan bu sınıf, Türkiye'deki düzenin ve rejimin sahibidir. Bu sınıfın kırsal müttefikleri büyük tarım kapitalistleridir. Bu sınıf, onlarla ortaklık halinde ya da bağımsız olarak Türkiye'de yatırımları bulunan uluslararası mali, sınai ve ticari tekellerle birlikte sermaye oligarşisini oluşturmaktadır.

Devrimimiz, karşıdevrimin merkezi olan bu sınıfın faşist diktatörlüğünü yıkacak, onu tümüyle mülksüzleştirecek ve ezecektir.

47- Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da, işçi sınıfını, emekçileri, Kürt ulusunu, kadın cinsini, ulusal ve inançsal toplulukları aynı siyasi cendere içinde tutan faşist bir rejimin hüküm sürmesi, Kürdistan'ın sömürgeci boyunduruk altında tutulması, mali-ekonomik sömürge gerçekliğinin yarattığı değişik iktisadi ve toplumsal çelişki ve sonuçlar, proletaryanın bu bağlaşıklarla birlikte demokratik devrimi örgütlemesini, kendini sosyalizm için eğitmesini ve sosyalizmin siyasal önkoşullarını hazırlamasını zorunlu kılmaktadır. Bu nedenle devrimimizin ilk adımı, antifaşist, antiemperyalist, antisömürgeci, cins özgürlükçü demokratik devrimdir. Bu devrimin özü politik özgürlüğün kazanılmasıdır.

48- Proletarya, sosyalist devrime geçebilmek için demokratik devrimi zafere ulaştırmak zorundadır. Bu yüzden, kırsal ve kentin küçük burjuvazisi, ulusal ve inançsal topluluklar, Kürt ulusu ve ezilen cins ile asgari programı temelinde stratejik bir bağlaşma oluşturur. Türkiye ve Kuzey Kürdistan Halk Cumhuriyetleri Birliği iktidarını kurmayı hedefler.

49- Türkiye'nin ve Kuzey Kürdistan'ın ekonomik ve toplumsal koşulları, proletaryanın nicel ve nitel gelişkinlik düzeyi, devrimci proletaryanın demokratik devrimden hızla sosyalist devrime geçmesini olanaklı kılar. Kesintisiz devrimden yana olan proletarya, yarı yolda durmaz, kır ve kentin yarı proleter yığınlarıyla birleşme derecesine, bilinç, örgütlenme ve hazırlık düzeyine bağlı olarak, demokratik devrimi sosyalist devrime dönüştürür.

50- Komünist hareket, demokrasi savaşımını, son derece önemli, ama görece bir değer taşıyan ve sosyalist devrim hedefine bağımlı bir görev sayar. Bu yüzden o, bir yandan Kürt ulusal, demokratik köylü, demokratik kadın ve genel demokratik halk hareketlerini destekler, taleplerine sahip çıkar; ama bir yandan da Kürt işçilerini, tarım işçilerini ve kadın işçileri, genel demokratik hareketten ayrı olarak sınıf örgütlerinde birleştirir. Devrimci proletarya, reformları devrime tabi kılar, demokratik görevleri sosyalist perspektifle ele alır. Kürdistan'da sosyalist yurtseverlik çizgisini izler.

51- Sosyalizme kesintisiz geçişin ön basamağı olan demokratik devrim, bir kadın devrimi olarak da gelişir, faşist diktatörlüğün tümüyle erkek egemen karakter taşıyan yasal ve kurumsal yapısını dağıtır, toplumsal cinsiyet çelişkesinin politik özgürlük kapsamındaki sorunlarını çözer, eşitsizler arası eşitliğin sağlanması görevleriyle, ezilen cins ve baskı altına alınan cinsel kimliklere bütün alanlarda pozitif ayrımcılık temelinde ilişkilendirir. Proletaryanın, özel mülkiyetle bağı erkek egemen ayrıcalıklardan muaf kadın yarısı, devrimin kesintisiz biçimde sosyalizme ilerletilmesinin en ileri dinamiğidir. Kadın devrimi, devrimci proletaryanın nihai zaferini güvencelemesinin gereğidir.

B) Kürdistan Devrimi

52- Dört parçaya bölünmüş Kürdistan Devrimi, aynı zamanda Türkiye, İran, Irak ve Suriye devrimidir. Kürdistan'ın kendi başına kurtuluşu olanaklı olsa da, Türkiye'nin yanı sıra bu üç ülkede politik özgürlüğün kazanılması, işçi-emekçi meclislerine dayalı halk cumhuriyetleri kurulması, Kürdistan Devriminin tamamlanması ve güvencelenmesi için ulaşılması gereken bir eşiktir. Türk, Kürt, Arap, Fars ve bölgenin diğer halklarının meclislere dayalı cumhuriyetlerinin federatif birliğini sağlamak proletaryanın ilk eldeki görevlerindendir. Komünist hareket dört parça Kürdistan'ın özgürlüğü ve birliği için mücadele eder.

53- Kürt ulusunun Rojavayê Kurdistan'da gerici Esad rejimine ve Arap sömürgeciliğine karşı gerçekleştirdiği Rojava Devrimi, Kürdistan Devriminin, bölgesel devrimci durumun ve bölge devriminin bir uzanımı ve kazanımıdır. Rojava'da, halkların özgür ve eşit birlikte yaşamasını güvenceleyen tam hak eşitliği ilkesine dayalı halkçı demokratik bir iktidar kurulmuştur. Rojava Devrimi aynı zamanda bir kadın devrimidir.

a) Komünist hareket, Rojava Devrimini savunmayı, Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimini örgütlemenin, bölgedeki devrimci durumun derinleşmesi ve olgunlaşması, bölge halklarının kurtuluşu için çalışmanın dolaysız parçası olarak görür. Ülkenin devrimci savunmasını örgütlemek ve geliştirmek için çalışır.

b) Kürt, Arap ve diğer halklardan işçiler ve yarı proleterleri, kır ve kent yoksullarını, kadınları ve gençliği, Rojava halklarını sosyalizmle aydınlatıp birleştirerek bağımsız sınıf örgütlenmesini geliştirme, devrimin kesintisizliği yolundan sosyalizme ilerleme perspektifiyle kitleler içinde sosyalist bilincin geliştirilmesi ve sosyalist devrime geçişin hazırlığı için çalışır.

c) Devrimin sürekliliği ve geleceği için, halk yönetiminin, işçilerin, emekçilerin, yoksulların meclisleri ve komünleri tarzında örgütlenmesi, bu kurulların etkin ve sürekli kılınması için çalışır.

d) Devrimin kesintisiz biçimde sosyalizme ilerlemesinin koşullarını hazırlamak üzere, halk iktidarının iktisadi temellerini güçlendirecek toplumsallaştırma önlemleri için çalışır.

54- Başûrê Kurdistan'da, Irak sömürgeciliğine, emperyalist işgale ve bölgesel gerici güçlere karşı Kürt ulusunun özgürlüğü ve kurtuluşunu hedefler.

Başûrê Kurdistan'daki tüm siyasal sorunları, ulusların kendi kaderini tayin hakkının koşulsuz biçimde desteklenmesi ilkesi temelinde ele alır.

Kürt ulusal mücadelesi içerisinde burjuvazinin önderliğini, bölgedeki sömürgeci güçler ve emperyalizmle uzlaşma ve işbirliğini temsil eden Başûrê Kurdistan burjuvazisini yalıtma, Kürt yoksullarına ve emekçilerine dayalı mücadele çizgisini geliştirme perspektifiyle hareket eder.

55- Kürdistan'ın diğer parçalarındaki gelişmelere de bağlı olarak, kendi başına gerçekleştirebileceği gibi, İranlı işçiler, emekçiler ve kadınların, İran sömürgeciliğinin baskı altında tuttuğu Beluci, Azeri, Arap ve diğer halkların mücadelesi ile iç içe gerçekleşme olasılığı da taşıyan Rojhilat'ın kurtuluşu perspektifiyle mücadele eder.

IV. BÖLÜM

ANTİFAŞİST, ANTİEMPERYALİST, ANTİSÖMÜRGEÇİ, CİNS ÖZGÜRLÜKÇÜ DEMOKRATİK DEVRİM PROGRAMI

Türkiye/Kuzey Kürdistan

1- İşbirlikçi tekelci burjuvazinin sömürgeci faşist diktatörlüğü zora dayalı devrimle yıkılacak, yerine ayrılma hakkının korunduğu, işçi-emekçi meclislerine dayalı Türkiye ve Kuzey Kürdistan Halk Cumhuriyetleri Birliği kurulacaktır.

Türkiye ve Kürdistan Halk Cumhuriyetleri Birliği'nde kadınlar iktidarın eşit ve bağımsız ortağı olacaktır.

2- Egemen sınıfların ordusu, polisi ve diğer zor aygıtları dağıtılacak ve yerine işçi-emekçi meclislerinde örgütlenmiş olan kitlelerin denetiminde bir halk ordusu ve halk milisi kurulacaktır.

3- Egemen sınıfların yargı mekanizması dağıtılacak ve yerine işçi-emekçi meclislerine bağlı devrimci mahkemeler kurulacak, duruşmalar halka açık olarak yapılacaktır.

4- Halk Cumhuriyetleri Birliği'nin bütün kurumları toplumsal cinsiyet eşitliği ve eş temsiliyet ilkesine göre kurulacak ve işletilecektir.

5- Yeni toplum inşasının kadın özgürleşmesi çizgisinde gerçekleşmesinin güvencesi olarak, kadınlar kendi toplumsal yapılanmasını bağımsız biçimde de örgütleyecek, bütün kurumlarda eş temsiliyete ek olarak, işçi-emekçi kadın meclisleri birliği kurulacak, kadın ordusu ve milisi oluşturulacak, cinsel suçlar için kadın ve lgbti+'lardan oluşan özel mahkemeler kurulacaktır. Seks endüstrisinin tasfiyesi, ev işlerinin toplumsallaştırılması, kadın işçilerin ekonomik, siyasi ve toplumsal yaşamının düzenlenmesi görevleri başta olmak üzere, Halk Cumhuriyetleri Birliği'nin kadın özgürlük alanındaki bütün faaliyetlerinde yasama yetkisi dahil bütün haklar kadın meclislerine ait olacaktır.

6- Halk kitlelerine propaganda, ajitasyon, örgütlenme ve eylem özgürlükleri tanınacak, bunların kullanımı güvence altına alınacak, insan onuruyla bağdaşmayan cezalar ve işkence kaldırılacak, yurttaşlar arasında din, mezhep, dil, milliyet, cinsiyet, cinsel yönelim, bölge vb. temelinde ayırım yapılması önleneyecektir. Bütün erkek egemen yasal düzenlemeler iptal edilecektir.

7- Tüm emperyalist devletlere, çok uluslu şirketlere, IMF, Dünya Bankası gibi emperyalist mali kuruluşlara olan borç ve yükümlülükler iptal edilecektir.

8- NATO'dan çıkılacak, hiçbir emperyalist, gerici askeri ya da siyasal bloğa katılmayacak, ABD ve NATO üs ve kuruluşlarına el konulacak, bütün gizli anlaşmalar açıklanacak, gizli ve açık yükümlülükler iptal edilecektir.

9- Emperyalistlerin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin, devletin ve devrime karşı silahlı savaşa katılan tüm güçlerin mülkiyetindeki işletmelere, taşınmazlara ve diğer zenginliklere el konacaktır.

10- Büyük emlak sahipleriyle, devletin mülkiyetinde bulunan tüm yapılar ve kentsel araziler ile büyük iç ve dış ticaret halk mülkiyeti haline getirilecektir.

11- Halk mülkiyetine dönüştürülen ekonominin bütün sektörlerinin yönetimini elinde tutan meclisler iktidarı, ekonominin diğer sektörlerinde işçi-emekçi meclisleri aracılığıyla işçi denetimi sağlayacaktır.

12- Zorallm yoluyla büyük toprak sahiplerinin ve devletin mülkiyetinde bulunan tüm topraklar, üretim aletleri ve diğr zenginlikler halk mülkiyeti haline getirilecektir. Halk mülkiyetine dönüştürülen toprakların, üretim aletlerinin vb. bir bölümü örnek çiftlikler olarak değerlendirilecek, bir bölümü kooperatiflerde örgütlenecek yoksul ve az topraklı köylülerin kullanımına sunulacaktır.

13- Tarım içilerinin, yoksul, küçük ve orta köylülerin devlete, bankalara, ağalara, tefecilere, kapitalistlere olan boręları iptal edilecek, toprakları ve üretim aletleri üzerindeki ipotekler kaldırılacaktır.

14- Kürt ulusuna uygulanan asimilasyon ve smrgci faşist terör siyasetine ve kirli savaşa son verilecek, Kürt ulusunun kendi devletini kurma hakkını kullanmasının ve bu amaçla ajitasyon, propaganda ve örgütlenme özgürlüğü önündeki tüm engeller kaldırılacaktır. Kürt ulusunun birleşme hakkı tanınacak ve savunulacaktır.

15- Kürtlerle Türkler arasında her alanda tam hak eşitliği sağlanacak, tüm dil ve kültürler üzerindeki baskılara son verilecek, Türk milliyetçiliğine karşı sistemli bir savaım sürdürülecek, Kürt ve Türk halklarının, Laz, ingene, Abhaz, Gürcü, Çerkes, Arap, Ermeni, Rum, Bonak, Pomak, Süryani, Êzidî ve diğr ulusal toplulukların tam hak eşitliği temelinde zgr iradeleriyle Halk Cumhuriyetleri Birliği'nde birlikte yaşaması için çaba harcanacaktır.

16- Osmanlı İttihat Terakki egemenlerinin Ermeni, Süryani, Êzidî, Pontus halklarına karşı giriştiği ve T.C. egemenlerinin sahiplenip sürdürdüğü soykırım gerçeği tam bir açıklıkla ortaya konulacak ve mahkum edilecektir. Ermeni, Süryani ve Pontus soykırımlarından sonra dünyanın dört bir yanına saçılan Anadolu'nun bu kadim halklarının evlatlarına eşit yurttaşlık hakkı tanınacak, talep edenlerin beyanları esas alınacak, istedikleri kentlere yerleşim ve güvenlikli yaşam koşulları yaratılacaktır.

17- T.C. egemenlerinin Dersim Kürt Alevi soykırımı, Zilan soykırımı başta gelmek üzere Kürt halkına yönelik sistematik soykırım hareketi mahkum edilecek, soykırım mağdurlarının talepleri karşılanacaktır.

18- İçi-emekçi meclisleri iktidarı dünya proletaryası ve halklarının ulusal kurtuluş, devrim ve sosyalizm savaımlarını bütün olanaklarıyla destekleyecek, bütün dünyayı kleletirmeye çalışan emperyalist devletlere karşı dünya halklarının devrimci bir ss olacaktır.

19- Egemen sınıfların Ortadoğu, Balkanlar ve Kafkasya'da izlemekte oldukları saldırgan yayılmacı siyasete ve askeri üslerin varlığına son verilecek, Kıbrıs'taki işgal ortadan kaldırılacaktır. Onların, diğr ülkelerdeki Türk ve Müslüman halkların ve ulusal toplulukların haklarını savunma görüntüsü altında, Türk içi ve emekçilerini ovenizm ve antikomnizmle zehirlemeyi hedefleyen pantrkist-panislamist yayılmacı siyaseti sergilenecek ve reddedilecektir.

20- Filistin ulusunun devrimci ve demokratik muhtevalı tüm talepleri desteklenecek, Filistin Devrimin zaferi için yürütülen mücadeleyle omuz omuza hareket edilecektir.

21- Bütün içiler için haftada 30 saat çalışma ve her yıl bir ay ücretli dinlenme hakkı güvence altına alınacaktır. Fazla mesai tamamen, gece çalışması zorunlu durumlar dışında yasaklanacaktır.

22- Onaltı yaından küçük ocuk emeği yasaklanacak, onsekiz yaından küçüklerin çalışma süresi dört saatle sınırlanacak ve ıracılık uygulaması kaldırılacaktır.

23- İ güvenliğindeki zaafllara bağlı yaralanma ve ölümlerin önlenmesi için her türlü tedbir alınacak ve işyerlerinde i güvenliğinin gözetilip gözetilmediği işyeri komiteleri ve yerel içi meclisleri tarafından denetlenecektir. İ esnasında herhangi bir nedenle yaralananların tedavi ve bakımı güvenceye alınacaktır.

24- İçilerin işyerlerinde özgürce siyasal çalışma yapmalarını ve örgütlenmelerini önleyen yasal ve diğr engeller kaldırılacaktır. Siyasal grev, dayanışma grevi, genel grev ve hak grevi hakları kabul edilecek, lokavt yasaklanacaktır.

25- Kadın ve erkek içiler için eşit ie eşit ücret kuralı getirilecek, ikollarına dağılımda cinsiyetçi iblmne karşı, pozitif ayrımcı teşvik ve kota gibi yöntemlerle mücadele yürütülecek ve kadın sağlığının gerekleri gözetilecektir. 8 Mart cretli tatil günü ilan edilecektir.

26- Kadına yönelik şiddete ve kadın katliamlarına karşı ceza artırımını içeren yasal düzenlemeler yapılacaktır.

27- ocuk bakımı toplumun bir ii sayılacak ve çocuklar toplumsal bir değer olarak kabul edilecek, kadın ve erkeklere doğum öncesi ve sonrasında bir yıl ücretli izin verilecek, ocuk maması ve bezi

ücretsiz sağlanacak, belli büyüklükteki tüm işletmelerde çocuk emzirme odaları, kreşler ve çocuk bahçeleri açılması zorunlu kılınacaktır.

28- Çocuk hakları güvence altına alınacak, çocuklara yönelik cinsel, fiziksel, ekonomik, psikolojik şiddet ve istismar ağır suçlar kapsamında tanımlanacaktır. Bu suçlar için Çocuk Hakları Mahkemeleri kurulacaktır.

29- Kürtaj bütün kadınlar için yasal hak olacak ve ücretsiz sağlanacaktır. Doğum kontrolü, doğum yöntemi vb. kadının kendi bedeni üzerindeki tasarruf hakkına dair konularda her türlü kısıtlayıcı yasa iptal edilecektir. Bekaret kontrolü yasaklanacaktır.

30- Ev hizmetlerinde ve kapitalistler hesabına evde çalışan proleter ve yarı proleter kadınların yaşam ve çalışma koşulları iyileştirilecek ve mesleki örgütlerini kurmaları sağlanacaktır.

31- Kadınların evsel köleliğinin ortadan kaldırılması ve ev işlerinin toplumsallaştırılması amacıyla gerekli düzenlemeler yapılacaktır. Engelli, hasta ve yaşlı bakımının kadının görevi olarak görülmesine son verilecektir. Ev emekçisi kadınlar temel ücret ve genel sigorta kapsamına alınacaktır. Ev emekçisi kadınların toplumsal çalışma alanlarına teşviki için düzenlemeler yapılacaktır.

32- Birliktelik ve ayrılık anlaşması bireyler arasındadır. Halk Cumhuriyetleri Birliği evlilik ve boşanma anlaşmasının muhatabı olmaz. Kadın isterse birliktelikler kadın meclislerine bildirilebilir. Kadın meclisleri talep halinde birliktelik ve ayrılık konularında kadının ve çocukların haklarını takip etmekle yükümlüdür. Bildirilmiş ve bildirilmemiş birlikteliklerden doğan çocuklar arasında hiçbir ayrımcılık yapılamaz. Eşcinsel birliktelikler toplumsal, ekonomik ve hukuki tüm uygulamalarda heteroseksüel birlikteliklerle eşit muamele görür.

33- Seks endüstrisine karşı, kadın emeğinin evsel kölelikten özgürleştirilmesi ve toplumsal yaşama yönlendirilmesi kapsamındaki adımları esas alan etkili bir mücadele yürütülecektir. Seks işçilerinin farklı sektörlerde çalışmasının önünü açmak üzere Halk Cumhuriyetleri Birliği'nin denetimi altındaki bütün ekonomik işletmelerde seks işçilerine öncelikli iş hakkı sağlanacaktır. Seks endüstrisi tümüyle tasfiye edilene dek, seks işçilerinin çalışma ve sosyal hakları güvence altına alınacaktır. Seks kölesi ticareti yasaklanacak, kadınları ve lgbti+'ları seks köleliğine zorlayanlar cezalandırılacaktır. Çocukların seks endüstrisinde kullanılması insanlığa karşı suç ilan edilecektir.

34- Lgbti+'ların söz, eylem, örgütlenme hakları güvencelenecek, homofobi, transfobi ve heteroseksizme, nefret söylemine karşı sistemli ideolojik ve siyasi mücadele verilecek, heteroseksist suçlarda ceza artırımı uygulanacaktır.

35- Çalışma, barınma, eğitim, ulaşım vb. tüm toplumsal olanaklara erişimde lgbti+'lar, seks işçileri ve toplumsal mekanizmalardan en fazla dışlanan diğer kesimlere pozitif ayrımcı politikalar uygulanacaktır.

36- Kent ve kır yoksullarının yaşam düzeylerinin yükseltilmesine çalışılacak, mesleki hakları güvence altına alınacaktır. Küçük köylülerin durumunu iyileştiren önlemler geliştirilecektir.

37- Tüm çalışanlara iş güvencesi sağlanacak, işsizlik sorununun çözümü için çok yönlü ekonomik ve toplumsal önlemler alınacak, tüm emekçileri kucaklayan genel bir sigorta sistemi kurulacaktır. İşsiz, kimsesiz, yaşlı, hasta emekçiler özenle korunacaktır. Bütün işsiz ve yoksullara temel ücret ödenecektir.

38- Engellilerin bakımı, eğitimi ve toplum yaşamına katılmaları için, çalışma, barınma, eğitim, ulaşım vb. tüm toplumsal olanaklara erişimde pozitif ayrımcı politikalar uygulanacak, toplumsal yaşamda engellilerin ihtiyaçları gözetilecektir.

39- Bütün sağlık hizmetleri parasız hale getirilecek, geniş çaplı bir kamu sağlığı sistemi uygulanacaktır.

40- Tüm emekçilerin yararlanabileceği spor tesisleri kurulacaktır.

41- Dolaylı vergiler kaldırılacak, artan oranlı tek bir vergi sistemi uygulanacak, vergi sistemi işçileri ve diğer emekçileri gözetecek biçimde düzenlenecektir.

42- Konut sorununun çözümüne, bir toplukonut seferberliğiyle ve halk mülkiyetine dönüştürülen konutların öncelikle yoksul ve bakıma gereksinen emekçilerin kullanımına sunulması yoluyla başlanacaktır. Konut, bina ve kent yapısının tümüyle depreme dayanıklı hale getirilmesi, dayanıksız yapıların tasfiyesi için çalışmalar yürütülecektir.

43- Din işleriyle devlet işleri birbirinden kesin olarak ayrılacak, diyanet işleri teşkilatı lağvedilecek, başta Aleviler olmak üzere farklı inançlar ve dinsel topluluklar üzerindeki baskılara ve bazı mezheplere tanınan ayrıcalıklara son verilecek, yaşam tarzı özgürlüğünü yok eden politik islamcı dinsel baskı ortadan kaldırılacak, dinin kişisel bir sorun olduğu ilan edilecek, inananların ve inanmayanların inanç özgürlüğü güvenceye alınacaktır.

44- Sınıfsal, cinsel ve ulusal kurtuluş mücadelelerinde yer almalarından dolayı katliam, işkence ve hapisane riski altında olanların, bilimsel, sanatsal faaliyetleri engellenenlerin, savaş ve işgal dolayısıyla yaşadığı topraklardan ayrılmak zorunda kalanların iltica talepleri karşılanacak, ekonomik nedenlerle göç etmek zorunda kalanlara insanca yaşam koşullarının sağlanması için politikalar üretilecektir.

45- Gençliği gerici, faşist, şovenist, dinsel ve militarist düşüncelerle zehirleyen bugünkü gerici-faşist ve cinsiyetçi eğitim sistemi kaldırılacaktır. Üniversiteler özerk-demokratik hale getirilecektir. Eğitim maddi üretimle birleştirilecek, bütün gençlerin anadilde, bilimsel ve devrimci bir eğitim görmeleri için gereken olanaklar sağlanacak, paralı eğitime son verilecektir.

46- Kapitalizmin ve egemen sınıfların cehalete mahkum ettiği yetişkin emekçilerin bilimsel, siyasal ve mesleki düzeylerini yükseltmek için geniş ölçekli bir eğitim seferberliğine girişilecektir.

47- Bilim, sanat, kültür alanlarındaki askeri ve bürokratik sansür ve her türlü antidemokratik kısıtlama kaldırılacak, bilimsel ve ilerici düşünce üretimi desteklenecektir.

48- Radyo, televizyon ve basın, burjuvazinin ve gericiliğin kitleleri aptallaştırma ve cahil bırakma araçları olmaktan çıkarılacaktır. Bu iletişim kurumları, işçi-emekçi meclisleri iktidarı denetimi altında komünist, demokratik ve bilimsel düşüncelerin yayılmasının araçları haline getirilecektir.

49- Dilenciliğe, alkolizme ve uyuşturucu kullanımına karşı etkili önlemler alınacak, normal ve üretici bir yaşama dönüş için gereken her türlü destek sağlanacaktır.

50- İşçi-emekçi meclisleri iktidarı, bütün insanlığı tehdit eden nükleer, biyolojik, kimyasal ve diğer silahların yok edilmesi, yasaklanması için dünya halkları ve devrimci, demokratik ve barışsever güçleriyle birlikte kararlı bir savaşım verecektir.

51- İşçi-emekçi meclisleri iktidarı, azami kar elde etmek için doğal, tarihsel çevreyi yok eden kapitalistlerin ve emperyalistlerin tersine, insanlığın bu ortak mirasını özenle koruyacak, geri ve bağımlı ülkelerin emperyalist devletlerin sanayi atıkları için bir çöplük olarak kullanılmasına karşı duracak, küresel ısınmaya karşı mücadeleleri destekleyecek ve dünya çapında gerekli önlemlerin alınması için çaba gösterecektir. Hayvanlara yönelik işkence ve değişik canlı türlerinin varlığını tehdit eden eylemler yasaklanacak, toplumun doğayla uyumlu ilişki kurması hedefiyle çalışmalar yürütülecektir.

Politik Gelişmeler Ve Devrimci Taktiğimiz

I

Uluslararası durum

Emperyalistler arası çelişkiler derinleşiyor. Bu derinleşme bir yandan, ABD ile Çin arasında tırmanıp şiddetlenen ve Trump yönetimindeki ABD karşısında AB, Japonya ve Çin'in "serbest ticaret"i'nin bayraktarlığına soyunmalarında yansıyan "ticaret savaşları"yla kendini gösteriyor. ABD gümrükleri yükseltme ve çeşitli uluslararası ticari anlaşmalardan çekilme hamleleri yapıyor, İngiltere AB üyeliğinden ayrılıyor. Bu gelişmeler, dünya pazarının bütünleşmesi ve sermayenin uluslararasılaşması ile devletlerin ayrı ayrı siyasi varoluşları arasındaki çelişkinin boyutlanışının, bir başka ifadeyle emperyalist küreselleşmenin dayandığı siyasi sınırların ifadesi oluyor. Çelişkilerin derinleşmesi diğer yandan, Doğu Avrupa'da Rusya'ya karşı NATO yayılcılığı ve Ukrayna savaşı örneklerinde, Doğu Asya'da Kuzey Kore'yle gerginlik ve Çin'e tehdit örneklerinde, Kuzey Afrika ile Ortadoğu'da bölgesel çapta büyüyen siyasi gerilim ve savaş örneklerinde yansıyor. Özellikle Ortadoğu'da gitgide bölgeselleşen savaş içinde, Katar krizinde ABD-Suudi Arabistan-İsrail eksenini somutlaştırıyor, öte taraftan Rusya-İran-Suriye eksenini pekiştiriyor, Suriye'de ABD ve Rusya doğrudan askeri güçleriyle savaş sahasına iniyor.

Kapitalizmin varoluşsal krizinin emperyalistler arası çelişkileri böyle keskinleştirmekte olduğu koşullarda, ABD'nin kapitalist dünya üzerindeki hegemonyasının dağılışı da belirginleşiyor. BM iradesiz ve işlevsiz bir kabuğa dönüşüyor. Emperyalist devletler gitgide hızlanan bir silahlanma yarışına tutuşuyor. Hem Almanya ve Fransa'nın başı çektikleri AB, hem de Rusya ve Çin'in oluşturdukları yeni eksen, emperyalistler arası rekabet sahnesinde gitgide etkinleşiyor.

Dünya ekonomisi, 2008'de patlak veren büyük bunalımın ardından, tekrar yükselişe geçemiyor. Batılı kapitalist merkezlerde bunalıma çözüm adına uygulanan ekonomi politikaları, yani düşük faiz, borçlanma ve finansallaşma, bizzat bunalımın iç dinamiklerini meydana getiriyor. Üretim ateşi sönmekte olan sermaye, ancak yinelenen spekülasyon dalgalarıyla kendisini genişletmeye yöneliyor. Sonuç, son derece yıkıcı ve yakın olan yeni bir ekonomik krize doğru gidişatın hızlanması oluyor.

Kapitalizmin varoluşsal krizi altında, toplumun siyaseten iki karşıt uca doğru ayrışma eğilimi güçleniyor. ABD'de ve AB ülkelerinde yükselen yeni faşist hareketler, iktisadi yıkıma uğrayan alt ve orta sınıfların emperyalist küreselleşmenin sonuçlarına duydukları tepkiden besleniyor. Aynı zamanda, burjuva demokrasisinin gitgide budanması ve devlet yapılarının faşistleştirilmesi eğilimi, en yalın ifadesini Trump yönetimindeki ABD'de siyasi rejiminin faşist bir dönüşüm sürecine girmesinde buluyor.

Kapitalist toplumda iki karşıt uca ayrışma eğiliminin güçlenmesi, başka bir deyişle sermaye-emek ve devlet-halk çelişkilerinin şiddetlenmesinin kaçınılmaz sonuçları, Ermenistan'dan Tunus'a ve Brezilya'ya patlak veren halk ayaklanmalarında, Fransa'dan Bangladeş'e büyüyen işçi hareketlerinde ortaya çıkıyor. Keza Fransa'da "Sarı Yelekliler"de sembolleşen halk isyanı eğilimi, emperyalist küreselleşme evresinde bir kez daha, kapitalist metropollerdeki "sınıf uzlaşması dönemi"nin çoktan tarihe karışmış olduğunu gösteriyor. Boyutlanan toplumsal cinsiyet çelişkisi, Polonya'dan Arjantin'e, İzlanda'dan İrlanda ve ABD'ye kadar pek çok ülkede, kadına yönelik şiddete, kürtaj yasağına, ücret eşitsizliğine, faşist erkek egemenliğine karşı, kadın özgürlük mücadelesinin kitlesel biçimlerde gelişimini getiriyor. 2017'de uluslararasılaşan kadın grevine 2018 8 Mart'ında İspanya'da 5 milyonluk katılım, kadın devriminin devasa güncel potansiyeline işaret ediyor. İran ve Irak'taki halk ayaklanmaları, Katalonya'nın alevlenen ulusal bağımsızlık mücadelesi ve Filistin'de 3. intifada, son dönemde halkların önemli mücadele örnekleri olarak öne çıkıyor.

Bütün bu hareketlerin gelip dayandığı sınırlar, işçi sınıfı ve ezilenlerin mücadelelerinin daha da ileri yürümek için devrimci politik önderliklerle buluşma ihtiyacının gitgide artan aciliyetini gündemleştiriyor. Öte yandan, Venezuela'da PSUV'un ABD ve işbirlikçilerinin komplosuyla başa çıkmakta zorlanması veya Yunanistan'da Syriza'nın AB emperyalizmine teslim olması, günümüz koşullarında devrimci önderlik iddiasında olan politik öznelerin devrimci kriz anlarında iç savaşı göze almak ya da burjuvaziye boyun eğmek dışında bir politik seçeneğe sahip olmadıklarını, işçiler ve ezilenler için tek çıkış yolunun devrimde olduğunu kanıtlıyor.

II

Türkiye ve Kürdistan'da durum

7 Haziran'da ortaya çıkmış demokratik halk iradesini kırmaya, sömürgeci savaşın yeni baskısını başlatmaya, antifaşist toplumsal dinamikleri ezmeye, bunun için faşist devlet aygıtlarının yönetimini tamamen Erdoğan'ın elinde toplamaya yönelik 20 Temmuz 2015 saray darbesinden itibaren, rejimin faşist politik islamcı restorasyonu ivmelendi. 15 Temmuz 2016 Fethullahçı askeri darbe girişiminin bastırılmasının ardından, faşist olağanüstü hal ve kanun hükmünde kararname yönetimiyle, bu süreç daha da hızlandı. 16 Nisan referandumu eşiğinden hile ve zorbalıkla geçen faşist politik islamcı diktatör, 24 Haziran seçimleri sonucunda, parlamenter biçimli faşist rejimden başkanlık biçimli faşist rejime, kısaca faşist şeflik rejimine geçişi sağladı. Diktatör Erdoğan'ın ve partisi akp'nin rejim üzerinde siyasi otoritesini tesis etmesiyle, devlet aygıtlarındaki yarılmada ifadesini bulan devlet krizi aşıldı.

Fakat faşist saray iktidarının, Batı'nın emperyalist devletleriyle krizli ve Türk işbirlikçi tekelci burjuvazisiyle gerilimli ilişkileri devam etti, siyasi egemenliği halen istikrar kazanmadı. Daha önemlisi, Kürdistan'da sömürgeci savaşın ve Türkiye'de faşist devlet terörünün tüm şiddetine rağmen, Erdoğan diktatörlüğü, Kürt ulusal demokratik hareketini yenilgiye uğratamadı, demokratik Alevi hareketini teslim alamadı, devrimci ve antifaşist harekete boyun eğdiremedi. Kadın özgürlük hareketinin büyümesini, örneğin tecavüzü aklayan faşist erkek egemen yasa tasarısını ohal koşullarında püskürtmesini engelleyemedi. Yapısal rejim krizi herhangi bir burjuva çözüm yoluna sokulamadı. Toplumun yarısı, Erdoğan'ın başkanlık formundaki diktatörlüğüne açık tavrı aldı. Üstelik, politik islamcı faşizm ile politik özgürlük arasındaki çelişki keskinleştikçe, chp'de ifadesini bulan burjuva düzen solu emekçiler nezdinde açıkça güven kaybı yaşamaya ve erimeye başladı. Antifaşist kitleler, pervasız faşist terör karşısında geriye çekilmelerine rağmen, direnme potansiyellerini yitirmediler ve fırsat buldukları her anda sokağa çıkmayı sürdürdüler. Bütün bunlar, Gezi-Haziran ayaklanmasında gün yüzüne çıkan devrimci durum dinamiklerinin, bir başka ifadeyle, herhangi bir olayın tetiklemesiyle bir halk ayaklanmasının patlak verebileceği koşulların var olmaya devam ettiğini ortaya koydu.

Türkiye ekonomisi, Ağustos 2018'deki döviz-faiz şokunun açılışını yaptığı bir mali-ekonomik kriz sürecine girdi. Uluslararası spekülasyon sermaye hareketlerinin ciddi sarsıntılara yol açtığı, döviz kurunda, faiz ve enflasyon oranlarında büyük artışların yaşandığı, dış borç ödemelerinde burjuvazi için tehlike çanlarının çaldığı, Batı emperyalizmiyle ilişkilerin gitgide sürtüşmeli hale gelmesi ile Batı emperyalizminin mali-ekonomik sömürgeci olma durumu arasındaki çelişkinin tırmandığı bu süreç, faşist şeflik rejiminin toplumsal-siyasal dayanaklarını daha fazla tehdit etmeye başladı. Mali-ekonomik krizle beraber daha da büyüyecek olan işsizlik ve yoksulluk sonucu, işçi sınıfının, krizin ona kesilmek istenen faturasına itirazını yükselteceği, faşist şeflik rejimine karşı daha güçlü mücadelelere yöneleceği bir dönem açılmış oldu. Nitekim, görece durgunluk içinde olan ve ohal-khk cenderesinde tutulan işçi hareketi, üçüncü havalimanı inşaatı işçilerinin öfke patlamasında sembolleştiği üzere, bu yeni döneme kabuğunu kırma doğrultusunda attığı etkili adımlarla giriş yaptı. Keza faşist şefin özellikle yakınlarına peşkeş çektiği doğal ve tarihsel çevrenin savunulması ekseninde önemli ekolojik mücadeleler gelişti.

İmralı'da görüşme masasını deviren sömürgeci faşist rejim, Kürt halkının her türlü ulusal statüsünü ve statü talebini ezmek, kolektif ulusal hakların kazanılmasını amaçlayan mücadeleleri tam bir irade kırılmasına uğratarak tasfiye etmek için, Bakur'da inkarcı sömürgeci savaşı boyutlandırıp gözü dönmüş bir katliamcılık uygulamaya, Cerablus'tan başlayarak Rojava'yı işgal etmeye, Başûr'da ulusal bağımsızlık referandumunu savaş tehdidiyle bertaraf etmeye yöneldi. Meşru bir ulusal hak olan Başûr referandumunun ardından Kerkük'ün Irak devletince işgali, kahramanca bir direnişin ardından Efrîn'in Türk devletince işgali, son olarak da Medya Savunma Alanları'na yönelik işgalci saldırı, Kürdistan devrimini yeni zorluklarla yüz yüze getirdi. Buna karşılık, Bakur'da özyönetim direnişlerinin örgütlenmesi, Rojava devriminin Minbic ile Rakka'yı özgürleştirilmesi ve Kuzey Suriye Demokratik Federasyonu'na doğru genişlemesi Kürdistan devriminin söz konusu dönemdeki tarihsel kazanımları oldu. Kırkları ve kentleri kamera ağıyla, jöh-pöh saldırılarıyla, tutuklama furyalarıyla, kayyum atamalarıyla, sokağa çıkma yasaklarıyla, hava bombardımanlarıyla kuşatmaya, alınan Bakurê Kurdistan'da, sömürgeci faşist "çöktürme planı" gerillanın ulusal özgürlük savaşını büyütme iradesini kıramadı. Tüm bu gelişmeler, aynı zamanda, Türkiye-Kürdistan birleşik devrimimizin bölgesel karakterinin çok daha fazla belirginleşmesi anlamına geldi.

20 Temmuz saray darbesinden bugüne, devrim ile karşıdevrim arasındaki mücadelenin alabildiğine şiddetlendiği, faşist politik islamcı saray iktidarının kendisine angaje edemediği bütün politik odakları ezip yok etmeyi hedeflediği, iç savaş unsurlarının birikiminin hızlandığı bir dönemden geçildi. Bu dönemde, mücadelenin yasadışı ve şiddete dayalı biçimlerinin nesnel rolü gitgide öne geçti. Faşist şefin burjuva orduyu ve polisi kontrolü altına almasının yanı sıra, faşist paramiliter çetelerin teşkilatlanışını da hızlandırması karşısında, halkın öz savunmasını örgütlemek her zamankinden daha elzem hale geldi.

III

Devrimci taktiğimiz

Genel çizgileriyle özetlenen ve önemli devrimci imkanların varlığına işaret eden bu politik tablo içinde, partimizin devrimci taktiği, faşist politik islamcı diktatörlük karşısında aktif savunma, fırsat kollayıp darbeler indirme taktiğidir.

Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da, girmiş olduğumuz yeni dönemde, öncü iradeyle sürdürülecek her antifaşist direniş ve gerçekleştirilecek her antifaşist eylem, toplumsal ruh halini değiştirici, faşist şeflik rejimine tepkili ama geriye çekilmiş olan kitlelere moral ve cesaret aşıl原因ıcı etkilere bulunacaktır. Partimiz, kazanılmış legal devrimci-demokratik mevzileri her türlü bedeli göğüsleyerek savunacak, fmmc'de politik kitle çalışmasının olanaklı tüm biçimlerini emekçiler ve ezilenler arasında mücadele arzusunu ve zafer umudunu uyandırıp yaymak amacıyla kullanacaktır.

Birleşik yeraltı cephesinin, Dersim, Karadeniz ve Amanoslar'da kır gerilla savaşımında ortak güçlerin mevzilendirilmesi yanı sıra, özellikle Türkiye kentlerinde halk milisinin antifaşist gençliği saflarına çekerek yayılması, böylece halkın öz savunmasının geliştirilmesi ve faşist şeflik rejimine karşı mücadelenin şiddet araçlarıyla büyütülmesi bakımından taşıdığı potansiyel imkanlar sonuna değin zorlanacaktır. Faşizme siyasi ve askeri darbe indirme fırsatlarını değerlendirme taktiğimiz, öte yandan, emekçilerin ve ezilenlerin daha geniş bölüklerinin saflaştırılmasını, faşist saray iktidarının yıkılabileceği inancının halklaştırılmasını sağlamaya dönük daha gelişkin politik askeri vuruşları gerekli kılmaktadır.

Milyonlarca emekçinin halen politik dikkat merkezinde duran birleşik yerüstü cephesinde, siyaseten en kararlı güçlerin faşist tutuklama terörüyle tırpanlanması sonucu etkinliğini artıran liberal-reformist çizgi karşısında devrimci-demokratik çizginin hegemonya mücadelesinde başarı kazanması için çalışmak, kitlelerin devrimci temelde saflaştırılması bakımından kritik önemini korumaktadır. Dahası, birleşik yerüstü cephesinin kazanılmış düzeyine dayanarak, Türkiye emekçi sol hareketinden mücadeleciler kesimlerin katılımıyla antifaşist cepheleşmenin genişlemesi için politik inisiyatif ve pratik çaba göstermek, komünistlerin ciddiyetle ele alacakları bir görevdir.

Gerek birleşik yerüstü cephesindeki devrimci-demokratik hegemonya mücadelesi, gerekse antifaşist cepheleşmenin genişletilmesi inisiyatifi, aynı zamanda, chp'nin yalıtılması hedefini kararlılıkla korumayı şart koşmaktadır. Çünkü mesele, emekçilerin ve ezilenlerin bağrında birikmiş mücadele dinamiklerinin düzen içi uzlaşmacılıkla kötürümleştirilmesi ya da devrimci temelde mevzilendirilmesi meselesidir. Antifaşist kitlelerin Erdoğan ve diktatörlüğe karşı büyüyen direnişinin örgütlenmesi, hatta chp tabanından emekçilerin daha ileri mücadelelere çekilmesi de, ancak chp'nin siyaseten yalıtılmasıyla mümkün olabilir. Bu, bir yandan da, chp'ye angaje olmaya hazır küçük burjuva reformizmiyle ideolojik mücadelede bir an bile duraksamamayı gerektirir.

Partimiz, Kürdistan'ın sosyalist geleceğini şekillendirme hedefi ve iddiasıyla, Bakurê Kurdistan'daki politik mücadelesinin yanı sıra, hem Rojava devriminin geliştirilmesindeki, hem de Başûr'un işgalci sömürgeciliğe karşı savunulmasındaki sosyalist yurtsever sorumluluğunu bundan sonra da yerine getirecektir. Komünist öncü, Bakur'dan Rojava'ya ve nihayet Başûr'a, aynı zamanda Ortadoğu'da bölgesel devrim imkanlarının realize edilmesi amacıyla, Kürt ulusal özgürlük savaşımında silahlı ve siyasi tüm biçimlerde yer almayı sürdürecektir. Rojava'da ve Kuzey Suriye'de, bir yandan savaş cephelerinde askeri görevleri, diğer yandan meclis ve komünlerde siyasal ve toplumsal görevleri omuzlayarak, politik çalışmalarını Kürt, Arap, Süryani, Asuri, Ermeni, Türkmen ve Çeçen halkları arasında yayarak, Kürdistan bütününün daha da yerleşen öncü komünist gücü olarak yürüyecektir.

Önümüzdeki süreçte, diktatörün polis-zindan-mahkeme zulmüyle bir korku imparatorluğu, sınırsız faşist devlet zoruna dayalı bir mezar sessizliği yaratmak istemesinin, toplumun gözeneklerinde

birikmekte olan patlayıcı siyasal maddelerin daha da yoğunlaşmasına neden olacağı kuşkusuzdur. Mali ve ekonomik kriz koşullarında kitleselleşip şiddetlenmesi muhtemel işçi-emekçi mücadeleleri ile faşist ve sömürgeci zalimliğe karşı yayılıp gelişmesi muhtemel özgürlük mücadelelerini ortaklaştırmak, buradan birleşik halk direnişini hazırlamak, taktiğimizin güncel hedefidir.

Partimiz, ulusal özgürlük isteyen Kürtlerin, inanç özgürlüğü isteyen Alevilerin, cins özgürlükçü bir toplum isteyen kadınların, demokratik bir eğitim ve özgür bir gelecek isteyen liseli ve üniversiteli öğrencilerin, yaşam tarzı özgürlüğü isteyen laiklerin, özgürlük ve demokrasi ortak paydasında buluşan ulusal ve inançsal toplulukların, antikapitalist Müslümanların, lgbti+'ların, aydın ve sanatçıların, özcesi, politik özgürlüğe susamış işçilerin, kent ve kır yoksullarının, tüm ezilenlerin faşist şeflik rejimine son verecek birleşik devrimci atılımını örgütleme yolundan yürüyecektir.

Komünist öncü, devrimin zaferine adanmışlığı ve sınırsız feda ruhuyla, yeraltında, yerüstünde, fabrikalarda, işletmelerde, işçi havzalarında, emekçi mahallelerinde, liselerde, üniversitelerde, sokaklarda, meydanlarda, bir başka ifadeyle, savaşımın tüm cephe ve mevzilerinde kendini öncü tarzda ortaya koymaya devam edecektir.